

FAINGNAERT, Arthur L. (Sint-Martens-Lierde 4 januari 1883 – Amersfoort 4 januari 1971).

Was vroeg wees en werd grootgebracht bij pleegouders. Faingnaert kreeg een opleiding tot kleermaker, behaalde vakdiploma's en opende te Brussel een eigen zaak, die goed liep. August Vermeylen en Lodewijk de Raet behoorden tot zijn klanten. Verder deed hij aan sociaal werk, uitgaande van de Christen Centrale.

Omstreeks 1900 kwam Faingnaert in contact met

de V.B.; hij werd lid van het **Algemeen-Nederlands Verbond** en van **De Distel**. Tijdens de Eerste Wereldoorlog trad hij toe tot het **activisme**. Hij behoorde tot het groepje radicale **flaminganten** van de **Vereeniging van Vrienden der Vlaamsche Zaak** (opgericht 18 juni 1915) en was later medeoprichter en bestuurder van de **Vlaamsche Landsbond** (federalistische richting). Met **Jozef Haller von Ziegesar** convoceerde hij de leidende flaminganten tot de vergadering van 16 december 1916 in het **Vlaamse Huis** te Brussel. Aan dat initiatief ontsproot op 4 februari 1917 de **Raad van Vlaanderen**. Daarin had ook Faingnaert zitting; tevens was hij hoofd van het **Centraal Vlaamsch Propagandabureau** van die Raad. Faingnaert behoorde in de Raad eerst tot de groep van de gematigde **unionisten**, maar na geschillen met **Frans Reinhard** werd hij met enkele anderen 'wild', dat wil zeggen onpartijdig tussen **unionisten** en **Jong-Vlamingen**; later leunde hij dan weer veel meer aan bij de radicale **Jong-Vlamingen** dan bij de gematigde **unionisten**. Na de Duitse nederlaag werd Faingnaert bij verstek ter dood veroordeeld (1919). Eerst hield hij zich schuil in België, maar in maart 1919 week hij uit naar Nederland. Enkele maanden later wist hij ook vrouw en kinderen over de grens te krijgen. De Faingnaerts vestigden zich te Soest, later verhuisden ze naar Amersfoort. Faingnaert oefende weer het kleermakersvak uit; de jaren 1920 waren voor

Arthur Faingnaert bezoekt als hoofd van het Centraal Vlaamsch Propagandabureau het krijgsgevangenkamp te Göttingen in december 1917, samen met Jef van den Eynde en Pieter Tack. In 1933 publiceerde Faingnaert een geschiedenis van het activisme om criticasters de mond te snoeren. (ADVN)

hem niet slecht, daarna werd het bestaan zorglijk. De V.B. bleef hij uit de verte volgen. Hij onderhield contact met strijdgenoten van voorheen en publiceerde menige bijdrage in Vlaams-nationalistische en Dietse bladen: in *Opstanding* (1920, onder het pseudoniem van Geert van Geersbergen); vervolgens meestal onder eigen naam in *De Noorderklok*, *Het Vlaamsche Land* (1935-1937) (waarvan Faingnaerts vriend **Raf Verhulst** hoofdredacteur was) en in *De Hollandsche Post* (met **Jef Hinderdael**).

In 1933 verscheen zijn omvangrijke geschiedenis van het activisme, tevens bedoeld als Vlaamsgezind antwoord aan **Henri Pirenne** en de uitgave van de *Archives du Conseil de Flandre* door de **Ligue nationale pour l'unité belge** (1929).

Na de Tweede Wereldoorlog bezat Faingnaert geen strijd lust meer, maar gaf wel nog blijk van een uiterst rechtse politieke gezindheid. Hij leverde een enkel artikel aan het blad *Dietsland Europa* en onder het pseudoniem van Leo van Lierde een aanzienlijk aantal bijdragen aan *Europa Post*, een rechts blad uitgegeven door de Eindhovenenaar Gerard van der Ven, een vurig bewonderaar van **Arnold Meijer**.

WERKEN: Artikelen in *De Arbeider*; *L'Action démocratique*, *Europa Post*; – *Wat het Vlaamsche Volk moet weten aangaande het Kempische Kolenbekken*, 1917; – *Verraad of zelfverdediging? Bijdragen tot de geschiedenis van den strijd voor de zelfverdediging van Vlaanderen tijdens den oorlog*, 1933; – 'De noodlottige scheiding', in *Dietsland Europa* (juli-augustus 1969).

LITERATUUR: M. Basse, *De Vlaamsche beweging van 1905 tot 1930*, 2 dln., 1933; – H.J. Elias, *25 jaar Vlaamse Beweging 1914-1939*, I, 1969; – L. Buning, 'Arthur Leopold Faingnaert', in *Het Pennoen*, jg. 21 (1971), p. 6-7; – L. Wils, *Flamenpolitiek en aktivisme*, 1974; – D. Vanacker, *Het aktivistisch avontuur*, 1991; – L. Vandeweyer, 'Het activisme in Limburg tijdens de Eerste Wereldoorlog', in *Limburg - Het Oude Land van Loon*, nrs. 2-3 (1997), p. 97-139 en p. 193-230.

ILLUSTRATIE(S), zie: Limburg.

LAMMERT BUNING* EN PIETER VAN HEES